

ມິຊຊາອາທິດທີ 24 ກຳນົດທຳມະດາ

ວັນທີ 11 ເດືອນກັນຍາ 2022

ພຣະວໍລະສານໂດຍນັກບຸນລູກາ 15, 1-32

ໃນເວລານັ້ນ, ຄົນເກັບສ່ວຍແລະຄົນບາບພາກັນຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ພຣະເຢຊູເຈົ້າເພື່ອຟັງພຣະອົງ. ພວກຟາຣີເຊວແລະພວກອາຈານພຣະຄຳພີພາກັນຈົມວ່າ: ຄົນຜູ້ນີ້ຕ້ອນຮັບພວກຄົນບາບແລະຮັບປະທານຮ່ວມກັບເຂົາ.

ພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວຄວາມປຽບທຽບໃຫ້ພວກນັ້ນຟັງວ່າ: ໃຜໃນພວກເຈົ້າທີ່ມີແກະຢູ່ຮ້ອຍໂຕແລ້ວເສຍໄປໂຕໜຶ່ງຈະບໍ່ປະແກະເກົ້າສິບເກົ້າໂຕທີ່ເຫລືອໄວ້ໃນທີ່ປ່ຽວເພື່ອຈະໄດ້ໄປຊອກຫາໂຕທີ່ເສຍໄປນັ້ນຈົນກວ່າຈະພົບເຫັນບໍ່? ເມື່ອພົບເຫັນແລ້ວລາວກໍຈະໃສ່ບ່າແບກມາດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ແລະເມື່ອມາຮອດເຮືອນແລ້ວລາວຈະເອີ້ນພວກມິດສະຫາຍແລະພວກໃກ້ຄຽງມາຮວມກັນເວົ້າວ່າ: ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຮ່ວມຍິນດີກັບຂ້ອຍ ຍ້ອນຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນແກະໂຕທີ່ເສຍໄປນັ້ນແລ້ວ. ດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ເຮົາຈຶ່ງບອກພວກເຈົ້າວ່າ: ຢູ່ສະຫວັນຈະມີຄວາມຍິນດີຍ້ອນຄົນບາບແຕ່ຜູ້ດຽວເປັນທຸກກັບໃຈ.

ຫລືວ່າຍິ່ງຜູ້ໜຶ່ງມີເງິນຢູ່ສິບຫລຽນແລ້ວມາເສຍໄປຫລຽນໜຶ່ງ ລາວຈະບໍ່ໄຕ້ໂຄມປັດກວາດເຮືອນຊານແລະຊອກຫາຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ຈົນກວ່າຈະພົບເຫັນບໍ່? ແລະເມື່ອພົບເຫັນແລ້ວລາວກໍຈະເອີ້ນພວກມິດສະຫາຍແລະພວກໃກ້ຄຽງມາຮວມກັນເວົ້າວ່າ: ພວກເຈົ້າຈຶ່ງມາຮ່ວມຍິນດີກັບຂ້ອຍ ຍ້ອນວ່າຂ້ອຍໄດ້ພົບເຫັນເງິນທີ່ເສຍໄປນັ້ນແລ້ວ. ດັ່ງນີ້ແລ້ວ, ເຮົາຈຶ່ງບອກພວກເຈົ້າວ່າ: ພວກເທວະດາຂອງພຣະເປັນເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີ ຍ້ອນຄົນບາບແຕ່ຜູ້ດຽວເປັນທຸກກັບໃຈ.

ພຣະອົງຍັງກ່າວຄວາມປຽບທຽບໃຫ້ພວກນັ້ນຟັງອີກວ່າ: ບຸລຸດຜູ້ໜຶ່ງມີລູກຊາຍສອງຄົນ. ຜູ້ເປັນນ້ອງເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ: ພໍ່ເອີຍ, ຂໍພໍ່ແບ່ງຊັບສົມບັດອັນເປັນສ່ວນຂອງລູກໃຫ້ລູກເສຍ ແລ້ວພໍ່ກໍເລີຍແບ່ງປັນໃຫ້. ບໍ່ທໍ່ໃດມື້ຕໍ່ມາ, ລູກຊາຍຜູ້ນ້ອງກໍທອນໂຮມເອົາຊັບສິນຂອງຕົນທັງໝົດ ແລ້ວອອກເດີນທາງໄປສູ່ປະເທດອື່ນໄກ ແລະຢູ່ທີ່ນັ້ນເຂົາໄດ້ປະພຶດຕົວເປັນຄົນຊົ່ວ, ໄດ້ສະຊາຍຜານຊັບສິນຂອງຕົນຈົນໝົດກຸ້ງ. ເມື່ອເຂົາຜານຊັບໝົດແລ້ວບັງເອີນໃນປະເທດນັ້ນມີການອຶດຢາກຢ່າງໃຫຍ່ ແລະລູກຊາຍຄົນນັ້ນກໍເລີ່ມຮູ້ສຶກອຶດຢາກນຳເຂົາ ຈຶ່ງໄປຂໍຮັບຈ້າງຊາວບ້ານຜູ້ໜຶ່ງໃນບໍລິເວນນັ້ນ. ນາຍຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ເຂົາໄປເກືອໝູໃນທົ່ງນາຂອງຕົນ, ເຂົາຍັງຢາກກິນອາຫານຂອງໝູຊ້າ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜໃຫ້ເຂົາກິນ. ເຂົາຈຶ່ງຫວນຄິດເວົ້າກັບຕົວເອງວ່າ: ລູກຈ້າງຂອງພໍ່ຂ້ອຍທີ່ໄດ້ຄົນກໍຍັງມີຂະໜົມປັງເຫລືອກິນ ສ່ວນຂ້ອຍຢູ່ທີ່ນີ້ຫິວເກືອບຈະຕາຍຢູ່ແລ້ວ! ຂ້ອຍຈະລຸກຂົ້ນເມືອຫາພໍ່ແລະເວົ້ານຳເພິ່ນວ່າ: ພໍ່ເອີຍ! ລູກໄດ້ເຮັດບາບຜິດຕໍ່ສະຫວັນແລະຕໍ່ພໍ່ແລ້ວ ລູກບໍ່ສົມມິຊື່ວ່າເປັນລູກຂອງພໍ່ອີກໃຫ້ພໍ່ຖືເອົາລູກຄືກັນກັບລູກຈ້າງຜູ້ໜຶ່ງເຖິດ. ເຂົາລຸກຂົ້ນກັບເມືອເຮືອນຫາພໍ່ຂອງຕົນ. ເວລາຍັງຢູ່ແຕ່ໄກ ພໍ່ຂອງເຂົາຫລົງເຫັນແລະຮູ້ສຶກສົງສານຫລາຍຈຶ່ງແລ່ນໄປກອດເອົາ. ລູກຈຶ່ງເວົ້າກັບພໍ່ວ່າ: ພໍ່ເອີຍ! ລູກໄດ້ທຳບາບຜິດຕໍ່ສະຫວັນແລະຕໍ່ພໍ່, ລູກບໍ່ສົມມິດຊື່ວ່າເປັນລູກຂອງພໍ່ອີກ. ສ່ວນພໍ່ເວົ້າກັບຄືນໃຊ້ວ່າ: ໄວ້ ຮີບໄປເອົາເສື້ອຜົນງາມທີ່ສຸດມາໃຫ້ລູກເຮົານຸ່ງ, ເອົາແຫວນມາໃສ່ມື້ວມືໃຫ້ແລະເອົາເກີບມາສູບໃຫ້ດ້ວຍ ແລ້ວໄປຈູງເອົາກິວໂຕອ້ວນພິມາຂ້າ ພວກເຮົາຈະກິນລ້ຽງກັນຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. ຍ້ອນວ່າລູກຂອງຂ້ອຍທີ່ຕາຍໄປແລ້ວໄດ້ກັບມີຊີວິດໃໝ່. ເຂົາໄດ້ຫາຍຕົວໄປແລະໄດ້ຄືນມາພົບພໍ່ກັນອີກ. ແລ້ວງານສະຫລອງກໍເລີ່ມຂຶ້ນ.

ເວລານັ້ນລູກກິກຍັງຢູ່ນາ, ເມື່ອກັບມາໃຫ້ຈະຮອດເຮືອນກໍໄດ້ຍິນສຽງດົນຕີແລະສຽງເຕັ້ນລຳ. ເຂົາໄດ້ຮຽກຄົນໃຊ້ຜູ້ໜຶ່ງມາຖາມເຖິງເຫດການນັ້ນ. ຄົນໃຊ້ບອກວ່າ: ແມ່ນນ້ອງຊາຍທ່ານໄດ້ກັບຄືນມາແລ້ວ ແລະພໍ່ຂອງທ່ານໄດ້ຂ້າລູກກິວໂຕອ້ວນພິຍ້ອນເຫັນເຂົາຄືນມາຍັງສຸກສະບາຍດີ. ສ່ວນຜູ້ເປັນອ້າຍຮູ້ສຶກຢາກຮ້າຍບໍ່ຍອມເຂົ້າເຮືອນ, ພໍ່ຈຶ່ງອອກໄປໜ່ວງວອນ. ແຕ່ເຂົາໄດ້ຕອບພໍ່ວ່າ: ລູກໄດ້ຮັບໃຊ້ພໍ່ມາຫລາຍປີແລ້ວ, ບໍ່ໄດ້ຂັດຂຶ້ນຄຳສັ່ງຂອງພໍ່ຈັກເທື່ອ ແລະພໍ່ກໍບໍ່ເຄີຍເອົາລູກແບ່ງໃຫ້ລູກໄປກິນລ້ຽງກັບໝູຈັກເທື່ອເລີຍ. ແຕ່ບັດນີ້, ລູກຂອງພໍ່ຜູ້ນີ້ທີ່ໄດ້ຜານຊັບສິນຂອງພໍ່ໝົດກຸ້ງກັບແມ່ຈ້າງນາງເລງ, ມັນກັບຕ່າວມາພໍ່ກໍຍັງໄດ້ຂ້າກິວໂຕອ້ວນພິຕ້ອນຮັບມັນອີກ. ພໍ່ຈຶ່ງກ່າວຕອບວ່າ: ລູກເອີຍ! ລູກຢູ່ນຳພໍ່ສະເໝີມາ ແລະທຸກສິ່ງທີ່ເປັນຂອງພໍ່ກໍເປັນຂອງລູກ, ຈຳເປັນແລ້ວທີ່ຈະຈັດງານລ້ຽງມ່ວນຊື່ນ. ຍ້ອນວ່ານ້ອງຊາຍຂອງລູກຕາຍໄປແລ້ວ ໄດ້ມີຊີວິດໃໝ່. ເຂົາໄດ້ຫາຍຕົວໄປ ແລະໄດ້ກັບມາພົບພໍ່ກັນອີກ.

ນີ້ແມ່ນວາຈາຂອງພຣະກຣິສໂຕເຈົ້າ

ບົດແບ່ງປັນ

ເລື່ອງປຽບທຽບສາມເລື່ອງທີ່ພຣະເຢຊູເຈົ້າເລົ່າໃຫ້ພວກຟາຣີເຊວແລະພວກອາຈານພຣະຄຳພີຟັງ ວັນນີ້, ພ້ອມກັບພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາສັງເກດດີໆກໍຈະເຫັນວ່າທັງສາມເລື່ອງເຖິງວ່າຈະມີເນື້ອຫາທີ່ ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ທັງສາມລ້ວນແຕ່ມີຄວາມໝາຍອັນດຽວກັນນັ້ນຄືຄວາມຍິນດີແຫ່ງການພົບພໍ້.

ຄວາມປຽບທຽບເລື່ອງຜູ້ລ້ຽງແກະຮ້ອຍໂຕທີ່ເສຍໄປໂຕໜຶ່ງ, ກັບເລື່ອງຜູ້ຍິງທີ່ມີສິບຫລຽນທີ່ເສຍໄປ ຫລຽນໜຶ່ງນັ້ນ ມີຈຸດຄ້າຍຄືກັນຢູ່ບ່ອນວ່າຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງໃນສອງເລື່ອງນີ້ລ້ວນແຕ່ຊອກຫາສິ່ງທີ່ເສຍໄປນັ້ນ ເພື່ອຫວັງຈະພົບພໍ້ມັນຄືນມາ. ເມື່ອພົບເຫັນແລ້ວສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບບໍ່ພຽງແຕ່ສິ່ງທີ່ໄດ້ສູນເສຍໄປເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງແມ່ນຄວາມຍິນດີ. ເປັນຫຍັງຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈຶ່ງມີຄວາມຍິນດີຫລາຍປານນີ້ເມື່ອເຂົາພົບພໍ້ສິ່ງທີ່ເສຍ ໄປ, ເຖິງວ່າສິ່ງນັ້ນຈະບໍ່ຫລວງຫລາຍກໍຕາມ?

ພວກເຮົາຈະພ້ອມກັນຊອກຫາຄຳຕອບຂອງຄຳຖາມນີ້ ໃນເລື່ອງປຽບທຽບກ່ຽວກັບລູກລ້າງຜານ. ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງເລື່ອງຄວາມປຽບທຽບລູກລ້າງຜານກັບສອງເລື່ອງປຽບທຽບຂ້າງເທິງນັ້ນຄື ຜູ້ເປັນພໍ່ບໍ່ ໄດ້ອອກໄປຊອກຫາລູກລ້າງຜານ. ແຕ່ຜູ້ເປັນລູກໄດ້ຕັດສິນໃຈກັບຄືນເມືອຫາພໍ່ຂອງຕົນເພື່ອຂໍໂທດນຳ ເພິ່ນ. ສິ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນເຖິງຄວາມສະໝັກໃຈຂອງຜູ້ເປັນລູກທີ່ຈະຄືນດີກັບພໍ່ຂອງຕົນ. ສ່ວນ ຜູ້ເປັນພໍ່ກໍເຄົາລົບການຕັດສິນໃຈຂອງລູກຂອງເຂົາ. ເຖິງວ່າ, ບາງຄັ້ງ, ການຕັດສິນໃຈຂອງລູກຂອງເຂົາ ຈະບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ສິ່ງສຳຄັນຄືການຄິດພໍ້ແລະດັດແປງແກ້ໄຂ. ເພາະບໍ່ມີຫຍັງປະເສີດເທົ່າການກັບຈິດປ່ຽນ ໃຈ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ຜູ້ເປັນພໍ່ຈຶ່ງໄດ້ຈັດງານລ້ຽງໃຫຍ່ເພື່ອສະແດງອອກເຖິງຄວາມຍິນດີນີ້. ຍ້ອນລູກຜູ້ນີ້ໄດ້ ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະບັດນີ້ໄດ້ມີຊີວິດໃໝ່. ເຂົາໄດ້ຫາຍຕົວໄປ ແລະໄດ້ກັບມາພົບພໍ້ກັນອີກ. ຄວາມຍິນດີ ຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ໃນຄວາມປຽບທຽບນີ້ກໍແມ່ນຄວາມຍິນດີຂອງພຣະບິດາເຈົ້າໃນສະຫວັນທີ່ເຫັນຄົນບາບຜູ້ໜຶ່ງ ເປັນທຸກກັບໃຈ.

ສ່ວນພວກເຮົາເດ, ພວກເຮົາໄດ້ຄິດພໍ້ເຖິງຄວາມບໍ່ດີທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກະທຳຜິດໃຈພຣະເຈົ້າແລະຄົນ ອື່ນບໍ່? ພວກເຮົາໄດ້ມີຄວາມກ້າຫານທີ່ຈະດັດແປງແກ້ໄຂຕົວເອງແລະກັບມາຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າແລະກັບ ເພື່ອນພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາບໍ່?

ພາວະນາ

ໂອພຣະເຢຊູເຈົ້າ ໂຜດຊ່ວຍລູກໃຫ້ພົບກັບເສັ້ນທາງແຫ່ງຄວາມສະວ່າງແລະຄວາມຖືກຕ້ອງ. ເພື່ອ ລູກຈະໄດ້ຮູ້ຈັກດັດແປງແກ້ໄຂຕົວເອງແຕ່ລະວັນ, ແລະກັບຄືນມາຫາພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງແຫ່ງການໃຫ້ອະໄພ ດ້ວຍເທີ້ນ. ອາແມນ

ຄຸນພໍ່ ອັງຕວນ ກຽດຕິສັກ